ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ-ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ

ΜΗΛΙΩΝΗ 5, 106 73, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 2103645904, 2103636617 - FAX: 2103644657
info@eooa.gr - www.eooa.gr

ΟΔΗΓΙΑ ΔΙΑΝΟΙΞΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ VIA FERRATA

Εγκρίθηκε στη Γ.Σ. της Ε.Ο.Ο.Α. στις 29/1/2022

Έκδοση 2η

1η έκδοση

Η 1η έκδοση δημοσιεύτηκε στις 19/11/2016.

Η συντακτική επιτροπή της 1ης έκδοσης αποτελούνταν από τους εξής (αλφαβητικά):
- Βουτυρόπουλος Γεώργιος, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Θεοδωρόπουλος Αριστείδης, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Κάραλης Δημήτριος, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Πετρομιανός Ιωάννης, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.

Ως εκπρόσωπος της Ε.Ο.Ο.Α. συμμετείχε στη σύνταξη της 1ης έκδοσης ο Γεωργούλης Δημήτριος, Πρόεδρος της Ε.Ο.Ο.Α.

Επιμέλεια κειμένου της 1ης έκδοσης: Πετρομιανός Ιωάννης.

Συντονισμός εργασιών της 1ης έκδοσης: Πετρομιανός Ιωάννης.

2η έκδοση

Η συντακτική επιτροπή της παρούσας οδηγίας αποτελούνταν από τους εξής (αλφαβητικά):

- Θεοδωρόπουλος Αριστείδης, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Κάραλης Δημήτριος, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Λαζανάς Νικόλαος, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.
- Μπελογιάννης Χρήστος, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α./U.I.A.G.M.
- Πετρομιανός Ιωάννης, Οδηγός Βουνού Ε.Ο.Ο.Α.

Ως εκπρόσωπος της Ε.Ο.Ο.Α. συμμετείχε στη σύνταξη της 2ης έκδοσης ο Κοντός Νικόλαος, Πρόεδρος της Ε.Ο.Ο.Α.

Νομική επιμέλεια της 2ης έκδοσης: Γιάκας Παναγιώτης, Δικηγόρος.

Επιμέλεια κειμένου της 2ης έκδοσης: Πετρομιανός Ιωάννης.

Συντονισμός εργασιών της 2ης έκδοσης: Μπελογιάννης Χρήστος.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή 3
1. Διαδρομές αναρρίχησης γενικά 4
2. Διαδρομές αθλητικής αναρρίχησης ειδικότερα 8
3. Διαδρομές αναρρίχησης περιπέτειας ειδικότερα 9
4. Αναρριχητικά πεδία 10
5. Δημοσίευση διάνοιξης ή συντήρησης μιας διαδρομής ή ενός πεδίου 12
6. Διαδρομές Via Ferrata 13
Παράρτημα Α 16
Α1. Παραδείγματα τεχνικού εξοπλισμού, όπως αυτός περιγράφεται στο παρόν 16
Α2. Παραδείγματα οδηγιών τοποθέτησης και επιθεώρησης του τεχνικού εξοπλισμού όπως αυτός περιγράφεται στο παρόν 21
Παράρτημα Β - Σύμβολα αναρριχητικών περασμάτων και σημείων ασφάλισης.... 27
Παράρτημα Γ - Ελληνικό σύστημα βαθμολόγησης διαδρομών χιονιού-πάγου και μικτών 28
Παράρτημα Δ – Πίνακας περιεχομένων EN 16869:2017 29
Παράρτημα Ε - Σύστημα βαθμολόγησης διαδρομών Via Ferrata 30
Παράρτημα ΣΤ - Γλωσσάρι 32
Βιβλιογραφία 33
Ευχαριστίες 33

Εισαγωγή

Η Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβασίας-Αναρρίχησης (Ε.Ο.Ο.Α.) είναι αθλητική ομοσπονδία, που εποπτεύεται και ελέγχεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) του Υπουργείου Αθλητισμού. Δια νόμου, εκπροσωπεί αποκλειστικά στην Ελλάδα τα αθλήματα της αγωνιστικής αναρρίχησης και του αγωνιστικού ορειβατικού σκι καθώς και γενικότερα την ορειβασία, την αναρρίχηση και το ορειβατικό σκι σε όλες τους τις εκφάνσεις: ως δραστηριότητες αθλητικής αναψυχής, ως τουριστικές δραστηριότητες κλπ. Είναι μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ορειβασίας-Αναρρίχησης U.I.A.A., της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ορειβατικού Σκι I.S.M.F., της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αγωνιστικής Αναρρίχησης I.F.S.C. καθώς και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Πεζοπορίας E.R.A. Συνεργάζεται με το Υπουργείο Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.), το Υπουργείο Τουρισμού, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, με Περιφέρειες, Δήμους, Δασαρχεία, Φορείς Διαχείρισης Εθνικών Δρυμών κλπ. Μεταξύ των σκοπών της είναι η μέριμνα για την ανάπτυξη της ορειβασίας σε όλες της τις μορφές καθώς και η καθοδήγηση των σωματείων μελών της. Στα πλαίσια των σκοπών της αυτών εκδίδει κανονισμούς, οδηγίες, ενημερωτικά δελτία και άλλα σχετικά έγγραφα.

Μέχρι την 1η έκδοση του παρόντος (19/11/2016) δεν υπήρχαν στην Ελλάδα καταγεγραμμένες οδηγίες καλής πρακτικής για τη διάνοιξη νέων αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων και τη συντήρηση των υπαρχουσών, εκτός από τις γενικές ηθικές αρχές που διατυπώνονται στη Διακήρυξη του Τιρόλου. Σκοπός της 1ης έκδοσης του παρόντος ήταν να παρέχει αυτές τις οδηγίες, βασιζόμενο στην επικρατούσα ελληνική και διεθνή αναρριχητική δεοντολογία και τα σύγχρονα πρότυπα ασφαλείας. Σκοπός της 2ης, αναθεωρημένης έκδοσης είναι η προσθήκη οδηγιών καλής πρακτικής για τη διάνοιξη και συντήρηση διαδρομών Via Ferrata (κεφάλαιο 6 και παράρτημα Δ) καθώς και η προσθήκη οδηγιών δεοντολογίας (κεφάλαιο 1, παράγραφοι 1.3.1, 5, 6 και 15), μόνιμων ασφαλειών (κεφάλαιο 1, παράγραφος 1.5.) και διάνοιξης ή/και συντήρησης αναρριχητικών πεδίων από φορείς (κεφάλαιο 4, παράγραφος 4.4.1, 2, 6 και 7) που κρίθηκαν απαραίτητες για την επικαιροποίηση του παρόντος.

Το έγγραφο αυτό δεν έχει σκοπό να περιγράψει τη δραστηριότητα της αναρρίχησης. Το σκοπό αυτό καλύπτουν άλλα σχετικά έγγραφα της Ε.Ο.Ο.Α.

Η Ε.Ο.Ο.Α και οι συντάκτες, αναγνωρίζουν ότι η αναρρίχηση είναι δραστηριότητα που εμπεριέχει κινδύνους πρόκλησης σωματικών βλαβών ή και θανάτου. Οι συμμετέχοντες στην εν λόγω δραστηριότητα πρέπει να γνωρίζουν και να αποδέχονται αυτούς τους κινδύνους και να είναι υπεύθυνοι για τη συμμετοχή τους και για τις δικές τους πράξεις και παραλείψεις.

Αν και έχει ληφθεί μέριμνα για να διασφαλιστεί ότι το περιεχόμενο αυτών των οδηγιών είναι ακριβές κατά το χρόνο της έκδοσης και εναρμονισμένο με τις διεθνώς εφαρμοζόμενες σχετικές καλές πρακτικές, η Ε.Ο.Ο.Α. και οι συντάκτες δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη για οποιαδήποτε σφάλματα ή παρερμηνείες ή για οποιαδήποτε απώλεια ή ζημία η οποία προέρχεται από ή σχετίζεται με τη χρήση τους.

1. Διαδρομές αναρρίχησης γενικά

1.1 Οι διαδρομές αναρρίχησης γενικά, είναι δημοσιευμένες διαδρομές πάνω σε ορθοπλαγιές βουνών, σε βράχο, χιόνι ή πάγο ή συνδυασμό όλων αυτών ή δημοσιευμένες διαδρομές βράχου πάνω σε μικρούς κρημνούς ή ογκόλιθους (boulder). Έχουν όνομα, συγκεκριμένο ανάπτυγμα και χαρακτηρίζονται από συγκεκριμένα είδη αναρριχητικών περασμάτων και βαθμούς δυσκολίας εκτέλεσής τους. Για τις διαδρομές που ανοίγονται με χρήση σχοινιών και λοιπού εξοπλισμού ασφάλισης δηλώνονται κατά τη δημοσίευσή τους και ο αριθμός και η θέση των ρελέ και των ασφαλειών, προσωρινών ή/και μόνιμων, που έχουν τυχόν τοποθετηθεί και αφεθεί κατά μήκος τους. Για περισσότερα στοιχεία χαρακτηρισμού μιας διαδρομής αναρρίχησης βλέπε κεφάλαιο 5 και Παραρτήματα Β και Γ.

1.2 Πρόσβαση και προστασία του περιβάλλοντος.
Οι αναρριχητές που ανοίγουν νέες διαδρομές:

1. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το ιδιοκτησιακό-διαχειριστικό καθεστώς της περιοχής όπου πρόκειται να ανοίξουν νέες διαδρομές.
2. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το καθεστώς περιβαλλοντολογικής προστασίας της περιοχής όπου πρόκειται να ανοίξουν νέες διαδρομές (προστατευόμενα είδη χλωρίδας και πανίδας - οικότοποι).
3. Για να αποφευχθεί η διάβρωση του εδάφους και να μην προκαλείται όχληση και υποβάθμιση της άγριας ζωής, πρέπει να παραμένουν σε μονοπάτια κατά την ανάβαση και κατάβαση και να επιλέγουν να ανοίγουν μία μόνο διαδρομή πρόσβασης, αυτή που θα έχει τις λιγότερες επιπτώσεις στη χλωρίδα και στην πανίδα, στους οικοτόπους και στο τοπίο.
4. Κατά τη διάρκεια των περιόδων αναπαραγωγής των πουλιών που φωλιάζουν ή κουρνιάζουν σε βράχους (οι οποίοι διαφοροποιούνται ανάλογα με το είδος και την περιοχή) πρέπει να σέβονται τους εποχιακούς περιορισμούς στην πρόσβαση.
5. Δεν πρέπει να αφαιρούν ενδημικά, σπάνια ή απειλούμενα είδη χλωρίδας.
6. Πρέπει να λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν τις μεγάλες περιβαλλοντικές επιπτώσεις του να κάνουν δημοφιλείς κάποιες περιοχές, ανοίγοντας διαδρομές με ασφάλιση αθλητικών διαδρομών, με χαμηλό όμως βαθμό δυσκολίας εκτέλεσής τους (εκπαιδευτικές ή τουριστικές διαδρομές). Ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός αναρριχητών μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα στο περιβάλλον.
7. Πρέπει να ελαχιστοποιούν τη φθορά στα βράχια χρησιμοποιώντας τη λιγότερο επιβλαβή τεχνική ασφάλισης.
8. Δεν πρέπει να εγκαταλείπουν τον αναρριχητικό εξοπλισμό διάνοιξης (σταθερά σχοινιά κλπ.) στο πεδίο.
9. Μαζί με τους ορειβατικούς συλλόγους πρέπει να είναι προπομποί σε πολιτικό επίπεδο για την προστασία των φυσικών βιοτόπων και του περιβάλλοντος.

1.3 Δεοντολογία.

1. Η διάνοιξη μιας νέας αναρριχητικής διαδρομής είναι μια μορφή ελεύθερης έκφρασης του αναρριχητή που την ανοίγει.
2. Οι αναρριχητικές διαδρομές στα βράχια και στα βουνά είναι μια περιορισμένη πηγή περιπέτειας. Οι επόμενες γενεές θα χρειαστούν να ανακαλύψουν τους αποκλειστικά δικούς τους τρόπους νέων περιπετειών στο πλαίσιο αυτής της ήδη περιορισμένης πηγής. Οι αναρριχητές που ανοίγουν νέες διαδρομές πρέπει να αξιοποιούν τα βουνά και τα βράχια με τρόπο ώστε να μην υποκλέπτουν τις ευκαιρίες αυτές από τις μελλοντικές γενεές.
3. Σε περιοχές που επιτρέπεται η χρήση μόνιμων ασφαλειών, είναι προτιμότερο να διατηρούνται διαδρομές, τμήματα βράχων, ή ολόκληρες ορθοπλαγιές χωρίς μόνιμες ασφάλειες για να συντηρείται ένα καταφύγιο περιπέτειας και να επιδεικνύεται ο ανάλογος σεβασμός σε διαφορετικά αναρριχητικά ενδιαφέροντα.
4. Οι εμπορικές πιέσεις δεν πρέπει με κανένα τρόπο να επηρεάζουν την αναρριχητική ηθική ενός ατόμου ή μιας περιοχής.
5. Η διάνοιξη διαδρομών μιας σχοινιάς στη βάση μιας ορθοπλαγιάς, με ή χωρίς υπερκείμενες ή παρακείμενες αναρριχητικές διαδρομές πολλών σχοινιών, αυξάνει σε μεγάλο βαθμό τον κίνδυνο σοβαρού τραυματισμού ή και θανάτου από πτώση βράχων από την υπερκείμενη ορθοπλαγιά. Ο παραπάνω αυξημένος κίνδυνος πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη κατά το σχεδιασμό διάνοιξης διαδρομών μιας σχοινιάς στις βάσεις ορθοπλαγιών.
6. Μια ορθοπλαγιά προσφέρει τη δυνατότητα ανοίγματος διαδρομών πολλών σχοινιών. Το άνοιγμα διαδρομών μιας σχοινιάς στη βάση μιας ορθοπλαγιάς δεν πρέπει να αποτελεί σε καμία περίπτωση εμπόδιο για άνοιγμα ή επανάληψη διαδρομών πολλών σχοινιών στην ίδια ορθοπλαγιά.
7. Η πρώτη ανάβαση μιας διαδρομής είναι μια πράξη δημιουργίας. Πρέπει τουλάχιστον να επιχειρείται με τον καλύτερο τρόπο, συμβατό με τις αναρριχητικές παραδόσεις της περιοχής.
8. Το σκάλισμα πιασιμάτων και πατημάτων (chipping) δεν επιτρέπεται, μιας και φέρνοντας μια διαδρομή στα επιδιωκόμενα επίπεδα δυσκολίας αλλοιώνοντάς την, εκμηδενίζεται ουσιαστικά η πιθανότητα κάποιος άλλος, καλύτερος αναρριχητής ή και οι ίδιοι οι δημιουργοί της μετά από πολλή προσπάθεια, να καταφέρουν να σκαρφαλώσουν την αρχική, δύσκολη διαδρομή.
9. Στα αλπικά πεδία, στις ορθοπλαγιές των βουνών καθώς και στους πύργους των Μετεώρων, οι πρώτες αναβάσεις πρέπει να γίνονται «από κάτω» (χωρίς προεγκατάσταση ασφαλειών με ραπέλ).
10. Αφού έχει αποδοθεί ο απαιτούμενος σεβασμός προς τις τοπικές αναρριχητικές παραδόσεις, είναι αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του πρώτου αναρριχητή να καθορίσει τον αριθμό των μόνιμων ασφαλειών της διαδρομής του (λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα τα παραπάνω).
11. Ο ανεξάρτητος χαρακτήρας των παρακείμενων διαδρομών δεν πρέπει να διακυβεύεται.
12. Οι αναρριχητές που συντηρούν υπάρχουσες διαδρομές πρέπει να διατηρούν τον αυθεντικό χαρακτήρα όλων των αναρριχήσεων, και ιδιαίτερα εκείνων που έχουν ιστορική σημασία. Αυτό σημαίνει πως η

πρόσθεση μόνιμων ασφαλειών σε υπάρχουσες διαδρομές δεν επιτρέπεται. Αυτό ισχύει και για τους αναρριχητές που έχουν ανοίξει τη διαδρομή. Εξαίρεση μπορεί να γίνει μόνο όταν υπάρχει ευρεία συναίνεση της αναρριχητικής κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης και της συναίνεσης των αναρριχητών που έχουν ανοίξει τη διαδρομή. Εξαίρεση αποτελεί επίσης η διόρθωση λαθών ασφάλισης σε διαδρομές που έχουν ανοιχθεί από επάνω προς τα κάτω. Σε αυτήν την περίπτωση επιτρέπεται η πρόσθεση ασφαλειών και η αλλαγή της υπάρχουσας ασφάλισης από τους αναρριχητές που έχουν ανοίξει τη διαδρομή ή άλλους αναρριχητές μετά από συνεννόηση με τους αναρριχητές που άνοιξαν την διαδρομή ή, αν η παραπάνω συνεννόηση είναι αδύνατη, από άλλους αναρριχητές μετά από συναίνεση της αναρριχητικής κοινότητας.

13. Στις εκθέσεις των πρώτων αναβάσεων, είναι βασικό να αναφέρονται οι λεπτομέρειες όσο πιο πιστά γίνεται. Η εντιμότητα και η ακεραιότητα του κάθε αναρριχητή δεν αμφισβητούνται παρά μόνον όταν υπάρχουν στοιχεία που τη διακυβεύουν.
14. Ένας μεγάλος αριθμός ημιτελών διαδρομών στην Ελλάδα έχουν εγκαταλειφθεί προσωρινά εξαιτίας έλλειψης χρόνου ή/και άλλων αιτιών. Παρόλα αυτά, η πλειονότητα των αναρριχητών που ξεκίνησαν τη διάνοιξη συνήθως επιστρέφουν για να ολοκληρώσουν τις διαδρομές τους το συντομότερο δυνατό. Για την αποπεράτωση λοιπόν της διάνοιξης μιας ημιτελούς διαδρομής συνιστάται να επιδιώκεται συνεννόηση με τον αναρριχητή που ξεκίνησε τη διάνοιξη. Αν αυτή είναι αδύνατη, συνιστάται η αποπεράτωση μόνο μετά από διάστημα 3 ετών από την τελευταία γνωστή προσπάθεια διάνοιξης. Όσοι εγκαταλείπουν προσωρινά τη διάνοιξη ή την ελευθέρωση μιας διαδρομής συνιστάται να επισημαίνουν την έναρξη της προσπάθειάς τους τοποθετώντας στην πρώτη ασφάλεια της διαδρομής ένα κορδονέτο.
15. Σε υπάρχοντα πεδία αναρρίχησης βράχου δεν πρέπει να ανοίγονται νέες διαδρομές «Dry tooling».

1.4 Οι αναρριχητές που ανοίγουν νέες διαδρομές σε ένα υπάρχον πεδίο συνιστάται να έχουν εκτελέσει αρκετές από τις παλιότερες διαδρομές του πεδίου ώστε να γνωρίζουν το ύφος (το στιλ) του πεδίου. Οι νέες διαδρομές συνιστάται να ακολουθούν το ύφος των παλιών.

1.5 Μόνιμες ασφάλειες.

1. Οι μόνιμες ασφάλειες πρέπει να είναι πιστοποιημένα σύμμορφες με το πρότυπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης EN 959 και το διεθνές πρότυπο UIAA 123 (τις τελευταίες τους εκδόσεις), καθώς και με τις σχετικές συστάσεις των δύο φορέων έκδοσής τους (CEN & UIAA).
   Το είδος των ασφαλειών αυτών πρέπει να επιλέγεται βάσει του περιβάλλοντος στο οποίο θα τοποθετηθούν, με σκοπό την μέγιστη αντοχή τους στο χρόνο. Για την Ελλάδα γενικά, συνιστάται η χρήση μόνιμων ασφαλειών κατασκευασμένων από υλικό με αντίσταση σε διάβρωση ισοδύναμη τουλάχιστον αυτής του χάλυβα AISI-316L. Ειδικότερα, σε περιβάλλοντα όπου οι παραπάνω ασφάλειες έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς ή υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ή βάσιμες

υποψίες ταχείας υποβάθμισής τους (παράκτια ή άλλα εξαιρετικά διαβρωτικά περιβάλλοντα), συνιστάται η χρήση μόνιμων ασφαλειών κατασκευασμένων από υλικό με ακόμη υψηλότερη αντίσταση στη διάβρωση.

2. Για τη μόνιμη ενδιάμεση ασφάλιση πρέπει να χρησιμοποιούνται είτε:
    1. πλακέτες ασφάλισης με κοχλιωτό εκτονούμενο βύσμα αγκύρωσης είτε
    2. αγκύρια-κρίκοι ασφάλισης κόλλας (χημικά αγκύρια).

    Παραδείγματα επισυνάπτονται στο παράρτημα Α.
3. Για τα μόνιμα ρελέ πρέπει να χρησιμοποιούνται 2 σημεία αγκύρωσης όπως τα παραπάνω, είτε ανεξάρτητα μεταξύ τους, είτε συνδεδεμένα με αλυσίδα. Για τις διαδρομές μιας σχοινιάς, τα μόνιμα ρελέ πρέπει να συνδυάζονται με καραμπίνερ καθέλκυσης ή κρίκους καθέλκυσης/ραπέλ σε μόνιμη εμπλοκή. Για τις διαδρομές πολλών σχοινιών τα μόνιμα ρελέ πρέπει να συνδυάζονται με κρίκους ραπέλ σε μόνιμη εμπλοκή.

    Παραδείγματα επισυνάπτονται στο παράρτημα Α.

    Προσοχή: σε πετρώματα αμφιβόλου ποιότητας πρέπει (αν είναι δυνατό, πχ. στις διαδρομές που ανοίγονται από πάνω) να διεξάγονται δοκιμές αντοχής στο πεδίο και αν κριθεί απαραίτητο, να χρησιμοποιούνται αγκύρια μεγαλύτερων διαστάσεων.
4. Όλες οι μόνιμες ασφάλειες πρέπει να τοποθετούνται σε συμπαγή βράχο. Δεν πρέπει να τοποθετούνται μόνιμες ασφάλειες σε σταλακτίτες.
5. Όλες οι μόνιμες ασφάλειες που δεν πληρούν τις παραπάνω προδιαγραφές και είναι αμφιβόλου αντοχής ή παρουσιάζουν εμφανή σημάδια υποβάθμισης (π.χ. διάβρωση, παραμόρφωση) πρέπει να αντικαθίστανται. Για την επιθεώρηση και τυχόν αντικατάστασή τους πρέπει να μεριμνούν οι αναρριχητές που άνοιξαν την διαδρομή. Αν αυτό δεν είναι δυνατό, η επιθεώρηση και τυχόν αντικατάσταση μπορεί να γίνει από άλλους αναρριχητές. Για την επιθεώρηση και τυχόν αντικατάσταση των μόνιμων ασφαλειών των αναρριχητικών πεδίων που έχουν δημιουργηθεί από φορείς με σκοπό την ανάπτυξη της δραστηριότητας της αναρρίχησης (βλέπε και κεφάλαιο 4, παράγραφο 3) πρέπει να μεριμνούν οι ίδιοι οι φορείς.
6. Όλες οι μόνιμες ασφάλειες πρέπει να τοποθετούνται σύμφωνα με τις οδηγίες χρήσεως του κατασκευαστή τους. Γενικά, τα περικόχλια (τα παξιμάδια) στα μηχανικά βύσματα πρέπει να συσφίγγονται με δυναμόκλειδο και να μην εξέχουν παραπάνω από το μήκος που ορίζει ο κατασκευαστής τους. Οι πλακέτες πρέπει να εφάπτονται στο βράχο. Τα αγκύρια-κρίκοι ασφάλισης πρέπει και αυτά να εφάπτονται στον βράχο και, ελάχιστα, να θάβονται μέσα σε αυτόν και την κόλλα τους ώστε να είναι αδύνατη η στρέψη τους. Η κόλλα πρέπει να είναι συμβατή με τα αγκύρια και το βράχο και κατάλληλη για το έργο που θα κληθεί να αναλάβει. Βλέπε και παράρτημα Α, Παραδείγματα τεχνικού εξοπλισμού και οδηγιών τοποθέτησής του, όπως αυτός περιγράφεται στο παρόν.

1.6 Κατά τη συντήρηση, οι ασφάλειες που αντικαθίστανται πρέπει να αφαιρούνται από το βράχο και τα σημάδια τους, όσο είναι δυνατόν, να εξαλείφονται.

1.7 Τα ονόματα των διαδρομών πρέπει να αναγράφονται στη βάση των διαδρομών (όπου αυτό επιτρέπεται από τις τοπικές αναρριχητικές παραδόσεις ή άλλους περιορισμούς) διακριτικά:

1. Το μέγεθος της επιγραφής πρέπει να είναι τόσο όσο χρειάζεται για να τη δει κάποιος όταν φθάσει δίπλα στη διαδρομή.
2. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται έντονα χρώματα που έρχονται σε μεγάλη αντίθεση με τα χρώματα του βράχου.
3. Δεν πρέπει να αναγράφεται τίποτε άλλο όπως πχ. η βαθμολογία ή άλλα στοιχεία (βέλη κατεύθυνσης κλπ.).

1.8 Οι νέες διαδρομές συνιστάται να δημοσιεύονται στο διαδίκτυο, σε ελληνικούς αναρριχητικούς ιστότοπους. Τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η δημοσίευση αυτή αναφέρονται στο κεφάλαιο 5.

2. Διαδρομές αθλητικής αναρρίχησης ειδικότερα

2.1 Η αθλητική αναρρίχηση χαρακτηρίζεται από τα εξής στοιχεία:

1. Η επίδοση κρίνεται από το βαθμό τεχνικής δυσκολίας της διαδρομής.
2. Κυριαρχεί το στοιχείο της αισθητικής της κίνησης.
3. Οι ασφάλειες παρέχουν τη δυνατότητα τέλειας προστασίας.
4. Εάν οι σύγχρονες τεχνικές ασφάλισης χρησιμοποιούνται κατάλληλα οι πτώσεις των «επικεφαλής» δεν έχουν συνέπειες.

Διαδρομές αθλητικής αναρρίχησης λοιπόν, είναι οι αναρριχητικές διαδρομές οι οποίες είναι εξοπλισμένες με μόνιμες ασφάλειες, προσφέροντας τη δυνατότητα αθλητικής αναρρίχησης καθ' όλο το μήκος τους.

2.2 Οι ασφάλειες στις νέες διαδρομές συνιστάται να τοποθετούνται με φειδώ, πάντα όμως κρατώντας τις διαδρομές ασφαλείς. Η τοποθέτησή τους πρέπει να είναι τέτοια που να μην εκθέτει τους αναρριχητές σε κίνδυνο σοβαρού τραυματισμού.

Ο αναρριχητής που ανοίγει μια νέα διαδρομή πρέπει γι' αυτό το λόγο να λαμβάνει υπόψη του και τις δεξιότητες των άλλων αναρριχητών:

1. Αναρριχητική ικανότητα: οι διαδρομές να ασφαλίζονται έτσι ώστε να είναι ασφαλείς για τους αναρριχητές με μέγιστη ικανότητα αναρρίχησης την βαθμολογία της κάθε διαδρομής.
2. Ανάστημα: οι ασφάλειες να τοποθετούνται έτσι ώστε να μπορούν να τις φτάσουν από την ενδεδειγμένη θέση ασφάλισης και οι κοντύτεροι αναρριχητές.
3. Εμπειρία: οι διαδρομές να ασφαλίζονται με τέτοιο τρόπο που να είναι ασφαλείς για όλους τους αναρριχητές, ακόμα και αυτούς που δεν έχουν μεγάλη εμπειρία.

2.3 Ο βράχος στις διαδρομές αθλητικής αναρρίχησης πρέπει να είναι απαλλαγμένος από στοιχεία που εμποδίζουν την ασφαλή και απρόσκοπτη ανάβαση και επιστροφή όπως σαθρά κομμάτια βράχου ή φυτά. Η όποια

επέμβαση στον βράχο πρέπει να γίνεται για λόγους ασφαλείας και όχι «αισθητικούς».

2.4 Οι νέες διαδρομές δεν πρέπει να πλησιάζουν υπερβολικά τις υπάρχουσες. Ενδεικτικά, αν μια πιθανή νέα γραμμή μοιράζεται πιασίματα ή πατήματα με μια διπλανή της, ή αν μπορεί κανείς να σκαρφαλώσει με σχοινί από πάνω μια νέα διαδρομή περνώντας το σχοινί του στο ρελέ της υπάρχουσας πλαϊνής διαδρομής, τότε η νέα διαδρομή είναι πολύ κοντά στην υπάρχουσα.

2.5 Το ρελέ της διαδρομής πρέπει να τοποθετείται σε σημείο που να μην είναι προσβάσιμο από μη αναρριχητές και να μη δημιουργεί υπερβολικές τριβές του σχοινιού στο βράχο.

2.6 Η ασφάλιση θα πρέπει να ασφαλίζει την πτώση του αναρριχητή και όχι να μετατρέπει την επικεφαλής αναρρίχηση σε αναρρίχηση με σχοινί από επάνω.

3. Διαδρομές αναρρίχησης περιπέτειας ειδικότερα

3.1 Η αναρρίχηση περιπέτειας (ή παραδοσιακή αναρρίχηση) χαρακτηρίζεται από τα εξής στοιχεία:

1. Η επίδοση κρίνεται από το βαθμό αντοχής στην έντονη πίεση που απαιτείται για την ολοκλήρωση μιας διαδρομής.
2. Ο αναρριχητής είναι υπεύθυνος για την τοποθέτηση προσωρινών ασφαλειών ή μπορεί και χωρίς αυτές.
3. Τα λάθη στην τοποθέτηση προσωρινών ασφαλειών που γίνονται από τον επικεφαλής μπορούν να έχουν πολύ σοβαρές συνέπειες.

Διαδρομές αναρρίχησης περιπέτειας λοιπόν, είναι οι αναρριχητικές διαδρομές οι οποίες δεν είναι εξοπλισμένες ή είναι μερικώς εξοπλισμένες με μόνιμες ασφάλειες προσφέροντας τη δυνατότητα αναρρίχησης περιπέτειας καθ’ όλο το μήκος τους.

3.2 Οι διαδρομές περιπέτειας θα πρέπει να μείνουν όσο φυσικές γίνεται, κάνοντας χρήση προσωρινών ασφαλειών όπου αυτό είναι εφικτό και χρήση μόνιμων ασφαλειών όταν αυτό είναι απαραίτητο, πάντα με σεβασμό στην τοπική αναρριχητική παράδοση.

3.3 Οι νέες διαδρομές δεν επιτρέπεται να πλησιάζουν υπερβολικά τις υπάρχουσες. Ενδεικτικά, αν μια πιθανή νέα γραμμή μοιράζεται πιασίματα ή πατήματα με μια διπλανή της, ή αν μοιράζεται μόνιμες ασφάλειες, τότε η νέα διαδρομή είναι πολύ κοντά στην υπάρχουσα. Αν μια καινούρια διαδρομή είναι πολύ κοντά σε μια παλαιότερη, τότε είναι προτιμότερο να δημιουργείται μια παραλλαγή της παλαιότερης. Επίσης ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στο να μην αλλοιώνεται η αισθητική των διαδρομών περιπέτειας από τη διάνοιξη νέων διαδρομών με τοποθέτηση μόνιμων ασφαλειών πολύ κοντά τους (σε προσβάσιμη απόσταση).

3.4 Τα καρφιά, τα σφηνωμένα καρύδια και φρέντς, τα σχοινιά ή οι ιμάντες σε διαμπερείς τρύπες του βράχου και σε δέντρα κλπ., δεν πρέπει να θεωρούνται μόνιμες ασφάλειες. Κατά την συντήρηση μιας διαδρομής περιπέτειας δεν πρέπει να αντικαθίστανται με μόνιμες ασφάλειες αλλά απλά να αφαιρούνται. Εξαίρεση μπορεί να γίνει μόνο για τα καρφιά, εάν θεωρηθεί ότι η επανειλημμένη επανατοποθέτησή τους θα βλάψει το βράχο και θα αλλάξει το χαρακτήρα της διαδρομής. Σε αυτήν την περίπτωση συστήνεται τα καρφιά να αντικαθίστανται με μόνιμες ασφάλειες (πλακέτα ασφάλισης με κοχλιωτό εκτονούμενο βύσμα αγκύρωσης ή αγκύριο-κρίκος ασφάλισης κόλλας).

4. Αναρριχητικά πεδία

4.1 Αναρριχητικά πεδία γενικά, είναι ορθοπλαγιές βουνών, κρημνοί ή περιοχές με μεγάλους βράχους (boulder) όπου υπάρχουν περισσότερες από μία δημοσιευμένες αναρριχητικές διαδρομές. Τα αναρριχητικά πεδία έχουν όνομα ενώ μπορεί να χωρίζονται και σε τομείς (sectors). Μπορούν να δημιουργηθούν από μεμονωμένους αναρριχητές ή από φορείς με σκοπό την ανάπτυξη της δραστηριότητας της αναρρίχησης (βλέπε και κεφάλαιο 4, παράγραφο 3), εθελοντικά ή και με αμοιβή. Για περισσότερα στοιχεία χαρακτηρισμού ενός αναρριχητικού πεδίου βλέπε κεφάλαιο 5 και Παράρτημα Δ.

4.2 Οι αναρριχητές που ανοίγουν νέα ή συντηρούν υπάρχοντα πεδία πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους όλες τις οδηγίες του κεφαλαίου 1.

4.3 Φορείς που έχουν (ή δύνανται να έχουν) σκοπό την ανάπτυξη της δραστηριότητας της αναρρίχησης είναι η Ε.Ο.Ο.Α., ορειβατικοί-αναρριχητικοί σύλλογοι, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης κλπ.

4.4 Για τη διάνοιξη ή/και συντήρηση αναρριχητικών πεδίων από τους παραπάνω φορείς πρέπει να ακολουθείται σχέδιο δράσης που πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:

1. Σύνταξη μελέτης σκοπιμότητας/βιωσιμότητας του πεδίου.
2. Σύνταξη μελέτης διάνοιξης ή/και συντήρησης του αναρριχητικού πεδίου από Οδηγό Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (η μελέτη πρέπει να εκπονείται συνεργατικά και να υπογράφεται και από τους δύο). Η μελέτη αυτή πρέπει να περιλαμβάνει:
    1. Γενική περιγραφή του προς διάνοιξη ή/και συντήρηση αναρριχητικού πεδίου καθώς και σύντομο ιστορικό (αν το πεδίο είναι παλαιό).
    2. Την ακριβή θέση του πεδίου αποτυπωμένο σε τοπογραφικό χάρτη, κλίμακας 1:5.000, της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού (Γ.Υ.Σ.) και σε αρχείο μορφής kml του Google Earth.

3. Το μονοπάτι πρόσβασης στο πεδίο αποτυπωμένο στους παραπάνω χάρτες καθώς και τις εργασίες που θα απαιτηθούν για τη διάνοιξη ή συντήρησή του.
4. Τη θέση των διαδρομών του πεδίου αποτυπωμένες σε φωτογραφία του πεδίου καθώς και τις εργασίες που θα απαιτηθούν για τη διάνοιξη ή συντήρησή τους.
5. Τα είδη του πετρώματος στις θέσεις όπου θα ανοιχθούν νέες διαδρομές ή θα συντηρηθούν παλαιές καθώς και τον εξοπλισμό που θα χρησιμοποιηθεί.

3. Σύνταξη μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που να περιλαμβάνει:
    1. Χάρτη με τα όρια των προστατευόμενων περιοχών που τυχόν υπάρχουν σε μια ακτίνα 1 χλμ. από τα όρια του προτεινόμενου αναρριχητικού πεδίου και του μονοπατιού πρόσβασης σε αυτό καθώς και το καθεστώς προστασίας.
    2. Βιβλιογραφική αναφορά για τα ζωικά και φυτικά είδη και τους οικοτόπους που απαντώνται στην περιοχή ενδιαφέροντος.
    3. Εκτίμηση των επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα από τις εργασίες διάνοιξης ή/και συντήρησης του αναρριχητικού πεδίου ή/και του μονοπατιού πρόσβασης σε αυτό καθώς και μέτρα μετριασμού τους.
4. Αίτηση προς την Ε.Ο.Ο.Α. ελέγχου και έγκρισης των παραπάνω μελετών και έγκρισή τους.
5. Αίτηση έκδοσης άδειας εκτέλεσης των εγκεκριμένων εργασιών από τον κατά νόμο υπεύθυνο φορέα διαχείρισης και έκδοσή της.
6. Εκτέλεση των εγκεκριμένων εργασιών διάνοιξης ή/και συντήρησης αναρριχητικών διαδρομών από αναρριχητές με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων, υπό την επίβλεψη Οδηγού Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (η επίβλεψη πρέπει να διεξάγεται συνεργατικά και τυχόν έγγραφα που την αφορούν να υπογράφονται και από τους δύο).
7. Οπτικό έλεγχο και πιστοποίηση από την Ε.Ο.Ο.Α. της ορθής εκτέλεσης των εγκεκριμένων εργασιών διάνοιξης ή/και συντήρησης του αναρριχητικού πεδίου. Ο έλεγχος πρέπει να διενεργείται από Οδηγό Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (ο έλεγχος πρέπει να διεξάγεται συνεργατικά και τα αποτελέσματά του να υπογράφονται και από τους δύο).
8. Δημοσίευση/Επικοινωνία:
    1. Κάθε φορέας συνιστάται να δημιουργήσει μια ιστοσελίδα (πρωτίστως στην ελληνική γλώσσα) ή να συνεργαστεί με μια υπάρχουσα ελληνική ιστοσελίδα του χώρου, στην οποία θα δημοσιευτεί το πεδίο (βλέπε κεφάλαιο 5).
    2. Επίσης συνιστάται να δημιουργήσει μια δίοδο επικοινωνίας μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) του φορέα με τους

αναρριχητές/χρήστες του πεδίου και την κοινωνία γενικότερα, ώστε να μπορεί να λαμβάνει πληροφορίες για το πεδίο και να απαντά στα ερωτήματα των ενδιαφερομένων.

5. Δημοσίευση διάνοιξης ή συντήρησης μιας διαδρομής ή ενός πεδίου

Μια νέα αναρριχητική διαδρομή ή ένα νέο αναρριχητικό πεδίο συστήνεται να δημοσιεύονται αμέσως μετά την διάνοιξή τους. Η δημοσίευση αυτή κατοχυρώνει τη διαδρομή ή το πεδίο ώστε να μην είναι δυνατόν να αλλαχτούν από άλλους αναρριχητές και βέβαια, επιτρέπει σε άλλους αναρριχητές να επαναλάβουν τις νέες διαδρομές με τη βοήθεια των πληροφοριών που τους παρέχονται.
Η δημοσίευση αυτή πρέπει να γίνεται πρωτίστως σε ελληνικές ιστοσελίδες του χώρου (πρωτίστως στην ελληνική γλώσσα) και επικουρικά σε περιοδικά ή αναρριχητικούς οδηγούς.

5.1 Δημοσίευση μιας νέας διαδρομής ειδικότερα:
Η δημοσίευση μιας διαδρομής πρέπει να περιλαμβάνει κείμενο και σκίτσο ή, αν είναι δυνατόν, φωτογραφία της διαδρομής με τη χάραξή της (Βλέπε παράρτημα Β) καθώς και τα παρακάτω στοιχεία:

1. Το όνομα της διαδρομής.
2. Τα ονόματα αυτών που την άνοιξαν. Σε διαδρομές που ανοίγονται από επάνω, τα ονόματα των δημιουργών πρέπει να συνδέονται με κόμμα (,). Επίσης σε διαδρομές που ανοίγονται από επάνω, πρέπει να αναφέρεται και αυτός/αυτοί που σκαρφάλωσαν πρώτοι τη διαδρομή. Σε διαδρομές που ανοίγονται από κάτω τα ονόματα των δημιουργών πρέπει να συνδέονται με παύλα (-) όταν και οι δυο συνέβαλλαν εξίσου στο άνοιγμα της διαδρομής ή με το πρόσημο συν (+) όταν ο πρώτος άνοιξε τις πιο δύσκολες ή όλες τις σχοινιές (σε διαδρομή πολλών σχοινιών).
3. Η ημερομηνία ανοίγματός της.
4. Το είδος της διαδρομής (βράχου, χιονιού, πάγου ή μεικτή) και γενική περιγραφή της (αισθητική της, στυλ ανοίγματος, λεπτομέρειες ανοίγματος κλπ.).
5. Την περιοχή και το πεδίο στα οποία βρίσκεται.
6. Τον προσανατολισμό της.
7. Τυχόν εποχικούς περιορισμούς στην πρόσβαση (π.χ. ύπαρξη φωλιών πουλιών).
8. Το ανάπτυγμά της και την υψομετρική της διαφορά.
9. Τα είδη των αναρριχητικών περασμάτων της (Βλέπε παράρτημα Β).
10. Τους βαθμούς δυσκολίας εκτέλεσής της. Για τις διαδρομές αθλητικής αναρρίχησης πρέπει να χρησιμοποιείται το γαλλικό σύστημα (France), για τις διαδρομές περιπέτειας το σύστημα της U.I.A.A. (UIAA), για τις διαδρομές Boulder το γαλλικό σύστημα (Font), για τις διαδρομές χιονιού-πάγου και τις μεικτές διαδρομές το ελληνικό σύστημα (Βλέπε παράρτημα Γ), για τις διαδρομές πάγου και τις τεχνητές διαδρομές τα διεθνή συστήματα (WI και A). Μια διαδρομή, ακόμα και αθλητικής αναρρίχησης, πρέπει να δημοσιεύεται όπως ανοίχτηκε, ελεύθερα, τεχνητά κλπ. Αν αργότερα ελευθερωθεί, αυτός που την ελευθέρωσε μπορεί να δημοσιεύσει το γεγονός, και στο ιστορικό της διαδρομής να

προστεθεί η βαθμολογία ελεύθερης επανάληψης και το όνομα αυτού που την ελευθέρωσε.

11. Για τις διαδρομές που ανοίχτηκαν με χρήση σχοινιών, τον αριθμό και τη θέση των ρελέ και των ασφαλειών, προσωρινών ή/και μόνιμων, που τυχόν τοποθετήθηκαν και αφέθηκαν κατά μήκος τους.
12. Για τις διαδρομές που ανοίχτηκαν με χρήση προσωρινών ασφαλειών το είδος και τον αριθμό των ασφαλειών που χρησιμοποιήθηκαν.
13. Τυχόν ιδιαιτερότητες της διαδρομής (π.χ. ύπαρξη σαθρών).
14. Την πρόσβαση σε αυτήν, με κείμενο, σχεδιάγραμμα (αν είναι δυνατόν πάνω σε χάρτη) και σκίτσο (ή, αν είναι δυνατόν, φωτογραφία) της περιοχής στην οποία βρίσκεται η διαδρομή.
15. Την επιστροφή από αυτήν, με κείμενο, σχεδιάγραμμα (αν είναι δυνατόν πάνω σε χάρτη) και σκίτσο (ή, αν είναι δυνατόν, φωτογραφία) της περιοχής στην οποία βρίσκεται η διαδρομή της επιστροφής (ραπέλ ή/και περπάτημα).

5.2 Δημοσίευση ενός νέου πεδίου ειδικότερα:
Η δημοσίευση ενός πεδίου πρέπει να περιλαμβάνει κείμενο και πανοραμικό σκίτσο ή, αν είναι δυνατόν, φωτογραφία του πεδίου με τη χάραξη όλων των διαδρομών του καθώς και τα παρακάτω στοιχεία:

1. Το όνομα του πεδίου και την περιοχή στην οποία βρίσκεται.
2. Τα κοινά στοιχεία των διαδρομών του πεδίου όπως αναφέρονται στο κεφάλαιο 5, παράγραφο 1, όπως πρόσβαση, προσανατολισμός κλπ. (αναφέρονται στο πεδίο ή στους επιμέρους τομείς του (sectors).
3. Τα στοιχεία κάθε διαδρομής όπως αναφέρονται στο κεφάλαιο 5, παράγραφο 1, (εκτός από τα κοινά).

5.3 Δημοσίευση συντήρησης μιας διαδρομής ή ενός πεδίου:
Όταν γίνει συντήρηση μιας διαδρομής ή ενός πεδίου, θα πρέπει να δημοσιευτεί το γεγονός με τα παρακάτω στοιχεία:

1. Το όνομα της διαδρομής και του πεδίου και της περιοχής στην οποία βρίσκονται.
2. Τα ονόματα αυτών που την πραγματοποίησαν.
3. Την ημερομηνία συντήρησης.
4. Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν.
5. Τις τυχόν αλλαγές που υπέστησαν η διαδρομή ή/και το πεδίο.

6. Διαδρομές Via Ferrata

6.1 Οι διαδρομές Via Ferrata γενικά, είναι διαδρομές αναρρίχησης και πεζοπορίας στις οποίες η προώθηση και η ασφάλεια του χρήστη επιτυγχάνεται με τη χρήση και τεχνητών μέσων (μεταλλικά σκαλοπάτια και χειρολαβές, σκάλες, γέφυρες και συρματόσχοινα ασφάλισης). Είναι δημοσιευμένες, έχουν όνομα, συγκεκριμένο ανάπτυγμα και χαρακτηρίζονται από συγκεκριμένους βαθμούς δυσκολίας εκτέλεσής τους. Για περισσότερα στοιχεία χαρακτηρισμού μιας διαδρομής Via Ferrata βλέπε και Παράρτημα Ε.

6.2 Όσοι ανοίγουν νέες διαδρομές Via Ferrata πρέπει να συμμορφώνονται με το περιεχόμενο του προτύπου ΕΝ 16869 της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως ισχύει

κατά το χρόνο διάνοιξης της διαδρομής). Ο πίνακας περιεχομένων του εφαρμοζόμενου σήμερα προτύπου ΕΝ 16869:2017 παρατίθεται ενδεικτικά και μόνο στο Παράρτημα Δ (το πρότυπο ΕΝ 16869:2017, όπως όλα τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πωλείται, συνεπώς απαγορεύεται η αναδημοσίευσή του λόγω πνευματικών δικαιωμάτων).

6.3 Επιπλέον των απαιτήσεων του προτύπου ΕΝ 16869, όσοι ανοίγουν ή συντηρούν διαδρομές Via Ferrata στην Ελλάδα πρέπει να εφαρμόζουν και τις οδηγίες της παρούσας που ισχύουν για τη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων.

6.4 Επιπλέον των παραπάνω, μια νέα διαδρομή Via Ferrata δεν πρέπει να αλλοιώνει το χαρακτήρα υπάρχουσας αναρριχητικής διαδρομής.

6.5 Για τη διάνοιξη ή/και συντήρηση διαδρομών Via Ferrata πρέπει να ακολουθείται σχέδιο δράσης που πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:

1. Σύνταξη μελέτης σκοπιμότητας/βιωσιμότητας της διαδρομής Via Ferrata.
2. Σύνταξη μελέτης διάνοιξης ή/και συντήρησης της διαδρομής Via Ferrata από Οδηγό Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση διαδρομών Via Ferrata και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (η μελέτη πρέπει να εκπονείται συνεργατικά και να υπογράφεται και από τους δύο). Η μελέτη αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει:
    1. Γενική περιγραφή της προς διάνοιξη ή/και συντήρηση διαδρομής Via Ferrata (που να περιλαμβάνει το βαθμό δυσκολίας της, το συνολικό μήκος της και το μήκος των τυχόν τμημάτων της) καθώς και σύντομο ιστορικό (αν η διαδρομή είναι παλαιά).
    2. Την ακριβή θέση της διαδρομής αποτυπωμένη σε τοπογραφικό χάρτη με την ακριβέστερη διαθέσιμη κλίμακα της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού (Γ.Υ.Σ.) ή ορθοφωτοχάρτη της Γ.Υ.Σ. ή τρισδιάστατη γεωαναφερμένη αποτύπωση.
    3. Τις γεωγραφικές συντεταγμένες (το γεωγραφικό στίγμα) των χαρακτηριστικών σημείων της διαδρομής.
    4. Το μονοπάτι πρόσβασης και επιστροφής από τη διαδρομή αποτυπωμένο στους παραπάνω χάρτες καθώς και τις εργασίες που θα απαιτηθούν για τη διάνοιξη ή συντήρησή του.
    5. Τη διαδρομή αποτυπωμένη σε φωτογραφία στην οποία να αναφέρεται και η φορά της (είσοδος-έξοδος) καθώς και οι τυχόν έξοδοι διαφυγής και είσοδοι πρόσβασης ομάδας διάσωσης.
    6. Τις τυχόν παραπλήσιες, υπάρχουσες αναρριχητικές διαδρομές, την πιθανή εμπλοκή της προτεινόμενης νέας διαδρομής Via Ferrata με αυτές καθώς και φωτογραφία με αποτύπωση των παραπάνω διαδρομών (υπαρχουσών και προτεινόμενων).

7. Τα είδη του πετρώματος στις θέσεις όπου θα ανοιχθεί η νέα διαδρομή ή θα συντηρηθεί παλαιά καθώς και τον εξοπλισμό που θα χρησιμοποιηθεί αναλυτικά ανά τμήμα.
8. Τις εργασίες που θα απαιτηθούν για τη διάνοιξη ή συντήρησή της.

3. Σύνταξη μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που να περιλαμβάνει:
    1. Χάρτη με τα όρια των προστατευόμενων περιοχών που τυχόν υπάρχουν σε μια ακτίνα 1 χλμ. από τα όρια της προτεινόμενης διαδρομής Via Ferrata και του μονοπατιού πρόσβασης σε αυτή καθώς και το καθεστώς προστασίας.
    2. Βιβλιογραφική αναφορά για τα ζωικά και φυτικά είδη και τους οικοτόπους που απαντώνται στην περιοχή ενδιαφέροντος.
    3. Εκτίμηση των επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα από τις εργασίες διάνοιξης ή/και συντήρησης της διαδρομής Via Ferrata ή/και του μονοπατιού πρόσβασης σε αυτή καθώς και μέτρα μετριασμού τους.
4. Αίτηση προς την Ε.Ο.Ο.Α. ελέγχου και έγκρισης των παραπάνω μελετών και έγκρισή τους.
5. Αίτηση έκδοσης άδειας εκτέλεσης των εγκεκριμένων εργασιών από τον κατά νόμο υπεύθυνο φορέα διαχείρισης και έγκρισή του.
9. Εκτέλεση των εγκεκριμένων εργασιών διάνοιξης ή/και συντήρησης διαδρομής Via Ferrata από αναρριχητές με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση διαδρομών Via Ferrata, υπό την επίβλεψη Οδηγού Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση αναρριχητικών διαδρομών και πεδίων και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (η επίβλεψη πρέπει να διεξάγεται συνεργατικά και τυχόν έγγραφα που την αφορούν να υπογράφονται και από τους δύο).
10. Οπτικό έλεγχο και πιστοποίηση από την Ε.Ο.Ο.Α. της ορθής εκτέλεσης των εγκεκριμένων εργασιών διάνοιξης ή/και συντήρησης της διαδρομής Via Ferrata. Ο έλεγχος πρέπει να διενεργείται από Οδηγό Βουνού της Ε.Ο.Ο.Α. με εμπειρία στη διάνοιξη και συντήρηση διαδρομών Via Ferrata και επιστήμονα που διαθέτει τις ειδικές προς τούτο επιστημονικές γνώσεις και η υποχρεωτική απασχόλησή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα προβλέπεται ειδικά από το νόμο (ο έλεγχος πρέπει να διεξάγεται συνεργατικά και τα αποτελέσματά του να υπογράφονται και από τους δύο).
6. Δημοσίευση/Επικοινωνία:
    1. Όποιος ανοίξει μια νέα διαδρομή Via Ferrata συνιστάται να δημιουργήσει μια ιστοσελίδα (πρωτίστως στην ελληνική γλώσσα) ή να συνεργαστεί με μια υπάρχουσα ελληνική ιστοσελίδα του χώρου, στην οποία θα δημοσιευτεί η διαδρομή (βλέπε κεφάλαιο 5 και Παράρτημα Ε).
    2. Επίσης συνιστάται να δημιουργήσει μια δίοδο επικοινωνίας μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) με τους χρήστες της διαδρομής Via Ferrata και την κοινωνία γενικότερα, ώστε να μπορεί να λαμβάνει πληροφορίες για τη διαδρομή και να απαντά στα ερωτήματα των ενδιαφερομένων.

Παράρτημα Α

Α1. Παραδείγματα τεχνικού εξοπλισμού, όπως αυτός περιγράφεται στο παρόν

Κοχλιωτό εκτονούμενο βύσμα αγκύρωσης.
Ενδείκνυται για την αγκύρωση πλακετών ασφάλισης σε σκληρό πέτρωμα (γρανίτης, ασβεστόλιθος κλπ., σύμφωνα πάντα με τις οδηγίες του κατασκευαστή του).

Πλακέτα ασφάλισης για χρήση με κοχλιωτό εκτονούμενο βύσμα αγκύρωσης.
Ενδείκνυται για την ενδιάμεση ασφάλιση διαδρομών.

Πλακέτα ασφάλισης με καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή (χωρίς ενδιάμεσο κρίκο).
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς, σε βράχο χωρίς έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης.
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο πλακέτες σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο βυσμάτων αγκύρωσης να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των βυσμάτων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Πλακέτα ασφάλισης με ενδιάμεσο κρίκο και καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς, σε βράχο με έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης.
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο πλακέτες σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο βυσμάτων αγκύρωσης να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των βυσμάτων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Πλακέτα ασφάλισης με 1 κρίκο ραπέλ σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας ή πολλών σχοινιών, σε βράχο χωρίς έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης. Επίσης ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς πολύ συχνά επαναλαμβανόμενων (έχουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, σε σχέση με τα ρελέ με καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή, σε συνθήκες συχνής χρήσης).
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο πλακέτες σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο βυσμάτων αγκύρωσης να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των βυσμάτων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Πλακέτα ασφάλισης με 2 κρίκους ραπέλ σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας ή πολλών σχοινιών, σε βράχο με έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης. Επίσης ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς πολύ συχνά επαναλαμβανόμενων (έχουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, σε σχέση με τα ρελέ με καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή, σε συνθήκες συχνής χρήσης).
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο πλακέτες σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο βυσμάτων αγκύρωσης να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των βυσμάτων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Αμπούλα κόλλας (χημικό αγκύριο).
Ενδείκνυται για την αγκύρωση αγκυρίων-κρίκων ασφάλισης κόλλας (χημικών αγκυρίων) σε όλα τα πετρώματα (σύμφωνα πάντα με τις οδηγίες του κατασκευαστή τους).

Αγκύριο-κρίκος ασφάλισης κόλλας (χημικό αγκύριο).
Ενδείκνυται για την ενδιάμεση ασφάλιση διαδρομών.
Επίσης, ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μίας ή πολλών σχοινιών, σε βράχο χωρίς έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης.
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο αγκύρια σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο αγκυρίων να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των αγκυρίων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Αγκύριο-κρίκος ασφάλισης κόλλας με επιπλέον κρίκο και καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς.
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο πλακέτες σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο αγκυρίων να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των αγκυρίων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

Αγκύριο-κρίκος ασφάλισης κόλλας με 2 κρίκους σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας ή πολλών σχοινιών, σε βράχο με έντονο ανάγλυφο και δυσκολίες τοποθέτησης. Επίσης ενδείκνυται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς πολύ συχνά επαναλαμβανόμενων (έχουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, σε σχέση με τα ρελέ με καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή, σε συνθήκες συχνής χρήσης).
Το ρελέ πρέπει να αποτελείται από δύο αγκύρια σε διαγώνια διάταξη με την απόσταση μεταξύ των δύο αγκυρίων να είναι η μικρότερη δυνατή (διπλάσια από το μήκος των αγκυρίων που βρίσκονται μέσα στον βράχο).

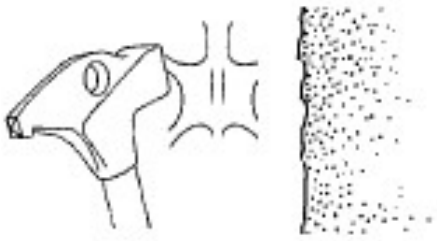
Αγκύρια (κοχλιωτά ή κόλλας) ενωμένα με αλυσίδα, με 2 καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή.
Ενδείκνυνται για τη δημιουργία ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς πολύ συχνά επαναλαμβανόμενων (έχουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, σε σχέση με τα ρελέ που αποτελούνται από δύο αγκύρια με καραμπίνερ καθέλκυσης σε μόνιμη εμπλοκή σε διαγώνια διάταξη, σε συνθήκες συχνής χρήσης).

Α2. Παραδείγματα οδηγιών τοποθέτησης και επιθεώρησης του τεχνικού εξοπλισμού όπως αυτός περιγράφεται στο παρόν

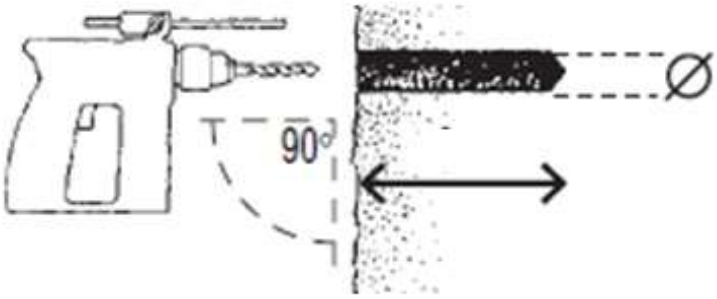
1. Τοποθέτηση κοχλιωτού εκτονούμενου βύσματος αγκύρωσης με πλακέτα ασφάλισης

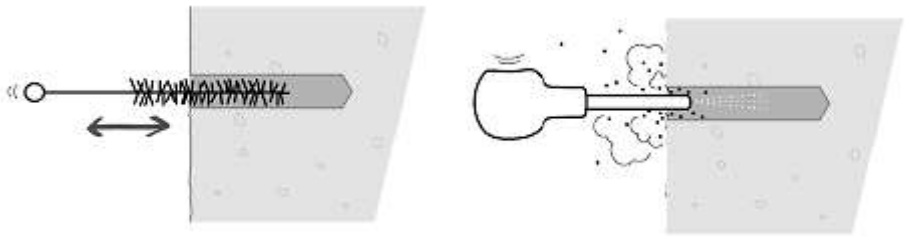
Το σύστημα της αγκύρωσης αποτελούμενο από την πλακέτα, το περικόχλιο (παξιμάδι), τη ροδέλα και το εκτονούμενο βύσμα

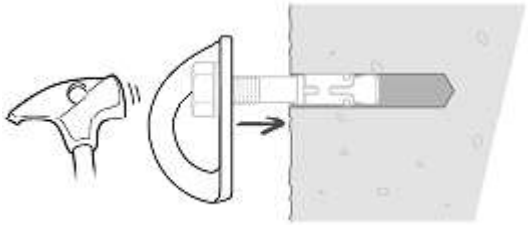
Διαμορφώστε τοπικά το βράχο ώστε αυτός να είναι επίπεδος

Ρυθμίστε το μήκος διάτρησης. Ανοίξτε την οπή κάθετα στην επιφάνεια του βράχου στις διαστάσεις που ορίζει ο κατασκευαστής

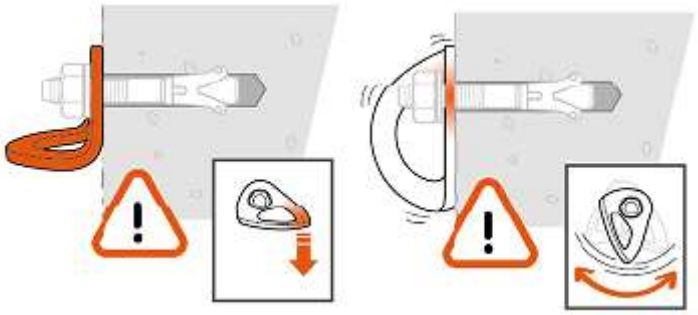

Αφαιρέστε επιμελώς τα προϊόντα της διάτρησης (σκόνη βράχου)

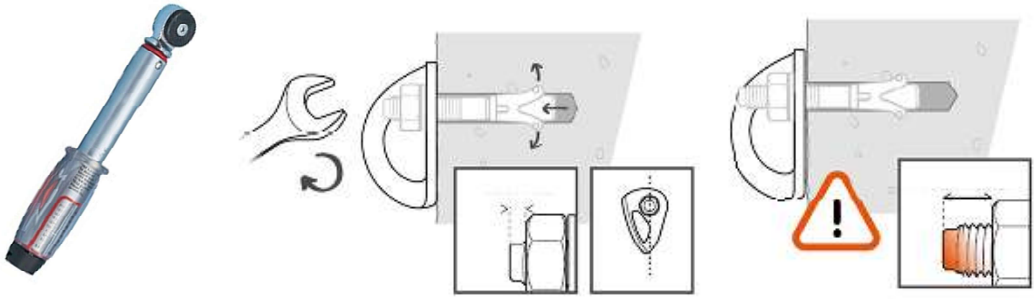

Φέρτε το περικόχλιο πρόσωπο με το βύσμα (εκτός εάν ο κατασκευαστής ορίζει διαφορετικά).

Με πολύ ήπιο σφυροκόπημα τοποθετήστε την αγκύρωση εντός της οπής.

Πριν την έναρξη της σύσφιξης βεβαιωθείτε ότι η πλακέτα έχει ευθυγραμμιστεί με τη φορά της πτώσης.

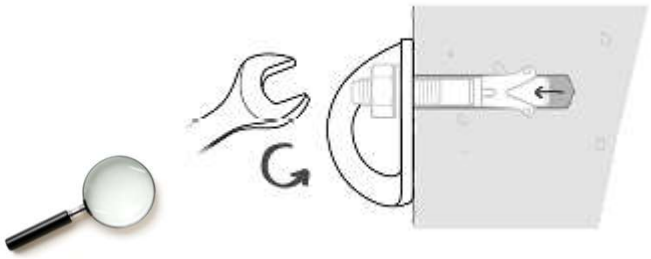

Πραγματοποιήστε τη σύσφιξη με αργό ρυθμό στα επίπεδα που ορίζει ο κατασκευαστής χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα εργαλεία. Ελέγξτε το ελεύθερο μήκος του σπειρώματος στην αρχή και στο πέρας της σύσφιξης, σύμφωνα με τις υποδείξεις του κατασκευαστή.

Παραδείγματα από εσφαλμένες τοποθετήσεις αγκυρίων

2. Επιθεώρηση-αντικατάσταση κοχλιωτού εκτονούμενου βύσματος αγκύρωσης με πλακέτα ασφάλισης

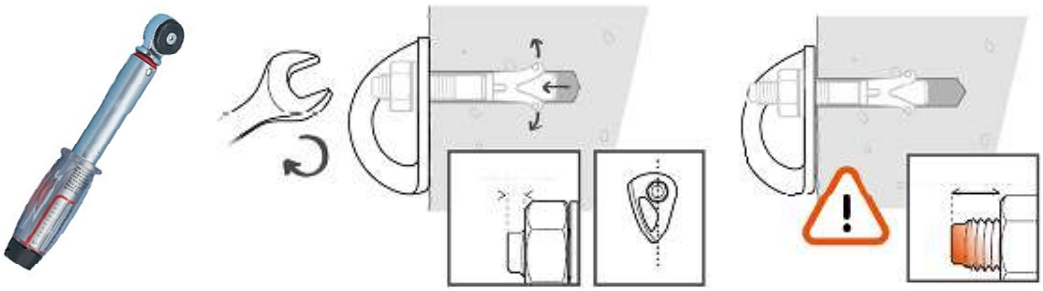

Κατά την επιθεώρηση, αποσυσφίξτε εντελώς το περικόχλιο και αποσυναρμολογήστε την αγκύρωση

Επιθεωρήστε προσεχτικά όλες τις ορατές επιφάνειες της αγκύρωσης αναζητώντας (ενδεικτικά) διαβρωμένες περιοχές, στίγματα διάβρωσης, ρηγματώσεις ή μόνιμες παραμορφώσεις (βλέπε εικόνες). Αντικαταστήστε την αγκύρωση εάν αυτό κριθεί απαραίτητο.

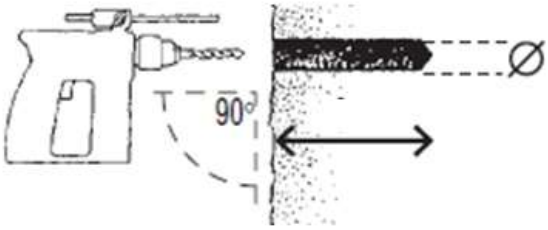

Σε περίπτωση μη αντικατάστασης του βύσματος, πραγματοποιήστε εκ νέου τη σύσφιξη με αργό ρυθμό όπως ορίζει ο κατασκευαστής για την περίπτωση επαναχρησιμοποίησης, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα εργαλεία.

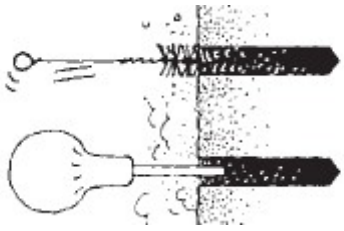
3. Τοποθέτηση αγκυρίου-κρίκου ασφάλισης κόλλας (χημικού αγκυρίου)

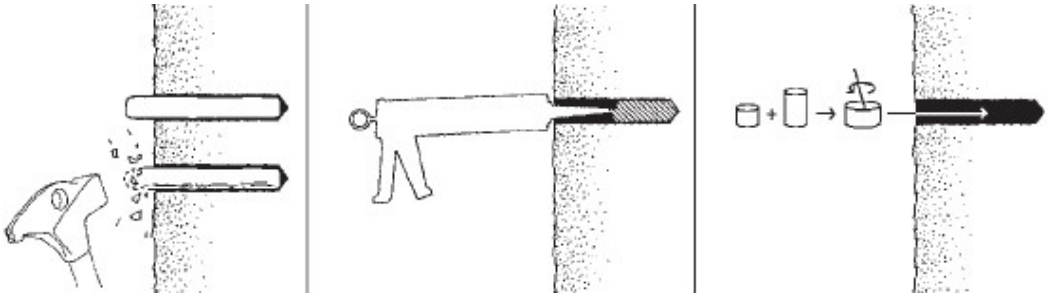
Καθαρίστε το αγκύριο από τυχόν ρύπους, λάδια κλπ. εκτός αν ορίζει διαφορετικά ο κατασκευαστής

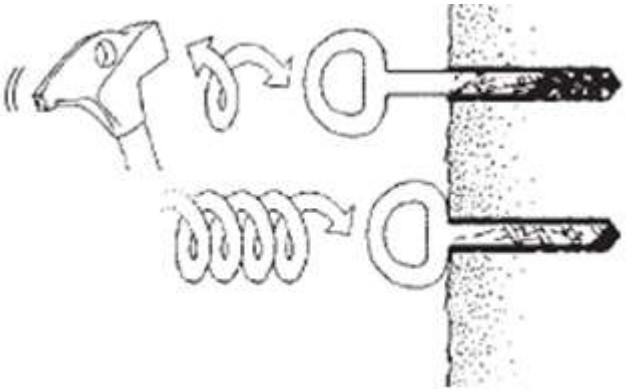
Ρυθμίστε το μήκος διάτρησης. Ανοίξτε την οπή κάθετα στην επιφάνεια του βράχου στις διαστάσεις που ορίζει ο κατασκευαστής

Αφαιρέστε επιμελώς τα προϊόντα της διάτρησης (σκόνη βράχου)

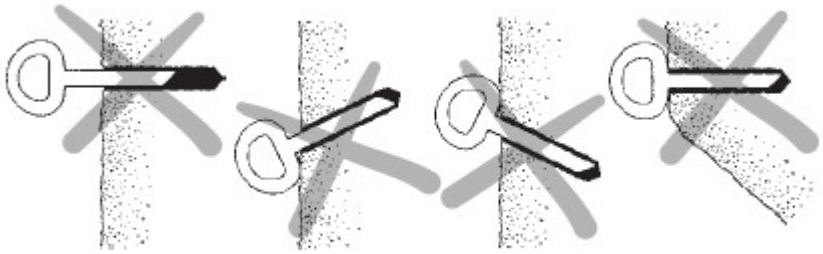
Τοποθετήστε εντός της οπής την κόλλα, όπως ορίζει ο κατασκευαστής.

Τοποθετήστε το αγκύριο εντός της οπής περιστρέφοντάς το, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο κατασκευαστής.

Εάν ο κατασκευαστής δεν ορίζει διαφορετικά, ο κρίκος του αγκυρίου συνιστάται να είναι ελαφρώς «θαμμένος» εντός του βράχου.

Παραδείγματα από εσφαλμένες τοποθετήσεις αγκυρίων

4. Επιθεώρηση-αντικατάσταση αγκυρίου-κρίκου ασφάλισης κόλλας (χημικού αγκυρίου)

Παρατηρήστε προσεχτικά όλες τις ορατές επιφάνειες της αγκύρωσης αναζητώντας (ενδεικτικά) διαβρωμένες περιοχές, στίγματα διάβρωσης, ρηγματώσεις ή μόνιμες παραμορφώσεις (βλέπε εικόνες). Αντικαταστήστε την αγκύρωση εάν αυτό κριθεί απαραίτητο.

Παράρτημα Β - Σύμβολα αναρριχητικών περασμάτων και σημείων ασφάλισης

Παράρτημα Γ - Ελληνικό σύστημα βαθμολόγησης διαδρομών χιονιού-πάγου και μικτών

Σοβαρότητα της διαδρομής:

I. Εύκολες αναβάσεις κάτω από 45°.
II. Χωρίς προβλήματα και δυσκολία ασφάλισης.
III. Μεγάλη υψομετρική, προσοχή στην επιστροφή, συνεχόμενη δυσκολία, δύσκολη ασφάλιση αλλά χωρίς κινδύνους.
IV. Μεγάλη υψομετρική, προσοχή στην επιστροφή, σε απομονωμένη περιοχή, με κινδύνους.
V. Όπως το προηγούμενο αλλά με διανυκτέρευση στην ορθοπλαγιά.

Χιόνι-πάγος. Γωνία κλίσης της πλαγιάς:

1. Μέχρι 45°.
2. Από 45° έως 60°.
3. Από 60° έως 80°.
4. Από 80° έως 90°.
5. Πάνω από 90°.

Μικτά:

Αναρριχητική δυσκολία παρόμοια με αυτήν μιας διαδρομής περιπέτειας βράχου:
M1. Μέχρι II (UIAA).
M2. Μέχρι IV.
M3. Μέχρι V.
M4. Μέχρι VI.
M5. Μέχρι VII.
M6. Μέχρι VIII-.
M7. Μέχρι VIII+.

Περιγραφικά:
M1-3: Εύκολη αναρρίχηση. Χαμηλή γωνία κλίσης της πλαγιάς, συνήθως δεν απαιτούνται δύο πιολέ.
M4: Απότομη έως κατακόρυφη πλαγιά, με κάποια τεχνικά περάσματα «Dry tooling».
M5: Απότομη έως κατακόρυφη πλαγιά, με μερικά συνεχή, κατακόρυφα, τεχνικά περάσματα «Dry tooling».
M6: Κατακόρυφη προς με αρνητική κλίση πλαγιά, με δύσκολα τεχνικά περάσματα «Dry tooling».
M7: Πλαγιά με αρνητική κλίση, με δυναμικά και πολύ τεχνικά περάσματα «Dry tooling», με λιγότερο από 10 μέτρα σκληρής αναρρίχησης.

Παράρτημα Δ – Πίνακας περιεχομένων EN 16869:2017

Contents Page

European foreword ... 4
1 Scope ... 5
2 Normative references ... 5
3 Terms and definitions ... 5
4 Construction requirements ... 6
4.1 Safety system ... 6
4.1.1 General ... 6
4.1.2 Design and manufacture ... 7
4.1.3 Safety line terminations ... 10
4.2 Progression aids ... 10
4.2.1 General ... 10
4.2.2 Footsteps, holds and handrails ... 10
4.2.3 Bridges, ladders and other progression elements ... 11
5 Test methods ... 13
5.1 Design and manufacture ... 13
5.2 Strength Tests ... 13
5.2.1 Apparatus ... 13
5.2.2 Procedure ... 14
5.2.3 Progression aids ... 15
6 Marking ... 16
6.1 Marking at the beginning of the Via Ferrata ... 16
6.2 Marking at the beginning of the relevant sections of the Via Ferrata ... 17
6.3 Marking at the end of the Via Ferrata ... 17
7 Inspection and maintenance requirements ... 17
Annex A (informative) Positioning of the connector at the fall arrest ... 18
Annex B (normative) Requirements on environmental impact, safety, and the ethics and
B.5.1 Environmental protection laws ... 23
B.5.2 Liability and duty to structural integrity ... 24
B.6 Environmental considerations ... 24
B.6.1 General ... 24
B.6.2 Land use regulations ... 24
B.6.3 Degree of development and infrastructure ... 24
B.6.4 Level of encroachment ... 24
B.6.5 Quarries ... 24
B.6.6 Visitor levels/impact ... 24
B.6.7 Duration of use ... 24
B.7 Business considerations ... 24
Annex C (informative) Determination of the route (path) ... 25
Bibliography ... 26

Παράρτημα Ε - Σύστημα βαθμολόγησης διαδρομών Via Ferrata

Υπάρχουν διάφορα συστήματα βαθμολόγησης διαδρομών Via Ferrata όπως το Ιταλικό, το Αυστριακό, το Γερμανικό, το Γαλλικό κλπ. Λόγω της πληρότητάς του η UIAA έχει υιοθετήσει το Ιταλικό σύστημα το οποίο παρατίθεται παρακάτω μεταφρασμένο στα Ελληνικά και συστήνεται να χρησιμοποιείται στη βαθμολόγηση των διαδρομών Via Ferrata στην Ελλάδα.

ΚΛΙΜΑΚΑ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ	ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ
F	Εξοπλισμένο μονοπάτι, με χαμηλή έκθεση και μεγάλα διαστήματα πεζοπορίας. Καλή μόνιμη προστασία, που αποτελείται κυρίως από συρματόσχοινα (ή αλυσίδες) που χρησιμοποιούνται μόνο για την αύξηση της ασφάλειας.
PD	Σύντομη Via Ferrata με χαμηλή έκθεση. Το δρομολόγιο παρουσιάζει συνήθως λούκια, καπνοδόχους και μικρά κατακόρυφα περάσματα όπου αλυσίδες, σκαλοπάτια, χειρολαβές και σκάλες βοηθούν την προώθηση.
D	Via Ferrata με μεσαίο-μεγάλο μήκος, που απαιτούν καλή φυσική κατάσταση και τεχνική ικανότητα. Συχνά το δρομολόγιο είναι κατακόρυφο και υπάρχει πιθανότητα ύπαρξης αρνητικών περασμάτων. Εξοπλισμένο με αλυσίδες, συρματόσχοινα, σκαλοπάτια, χειρολαβές και σκάλες.
TD	Το δρομολόγιο παρουσιάζει συνεχή εκτεθειμένα και τεχνικά τμήματα. Απαιτείται πολύ καλή φυσική κατάσταση και τεχνική ικανότητα. Το δρομολόγιο είναι κατακόρυφο και τα αρνητικά τμήματα περνιούνται με λίγα τεχνητά βοηθήματα. Ο εξοπλισμός αποτελείται από συρματόσχοινα, σκαλοπάτια, χειρολαβές και σκάλες.
ED	Το δρομολόγιο παρουσιάζει συνεχή εκτεθειμένα και τεχνικά τμήματα, πιθανώς δημιουργημένα επίτηδες προκειμένου να αυξηθεί η εμπλοκή. Υπάρχουν μόνο λίγα τεχνητά βοηθήματα. Επομένως, απαιτείται πολύ καλή φυσική κατάσταση και τεχνικές ικανότητες αναρρίχησης.

F: Εύκολη, PD: Λίγο δύσκολη, D: Δύσκολη, TD: Πολύ δύσκολη, ED: Εξαιρετικά δύσκολη.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΙ		
ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	**1**	Καμία ή χαμηλή τεχνική δυσκολία, πολύ καλός εξοπλισμός.
	2	Εξοπλισμένη με σκαλοπάτια, χειρολαβές, σκάλες, γέφυρες. Μερικές φορές χρειάζεται αναρρίχηση βράχου.
	3	Πολλά κατακόρυφα ή αρνητικά περάσματα. Απαραίτητη η αναρρίχηση βράχου. Συστήνεται μια ελάχιστη γνώση χειρισμών σχοινιών.
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ	**1**	Απαιτεί φυσική προσπάθεια αντίστοιχη μιας μέσης πεζοπορικής εξόρμησης.
	2	Απαιτεί μια καλή φυσική κατάσταση (δύναμη και αντοχή).
	3	Απαιτεί μια πολύ καλή φυσική κατάσταση (δύναμη και αντοχή).
ΕΚΘΕΣΗ (ΣΤΟ ΚΕΝΟ)	**1**	Χαμηλή έκθεση.
	2	Μέτρια έκθεση, μερικά εναέρια βήματα.
	3	Πολύ εκτεθειμένη, πολλά συνεχή εναέρια περάσματα.
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	**1**	Χαμηλό υψόμετρο, ήπιος καιρός, εύκολη διαφυγή.
	2	Ορεινό περιβάλλον, υψόμετρο μεταξύ 1.000 και 2.000 m. Κίνδυνος κρύου, ανέμων και καταιγίδων.
	3	Πεδίο υψηλού βουνού, υψόμετρο άνω των 2.000 m. Πιθανή παρουσία χιονισμένων τμημάτων. Κίνδυνος καταιγίδων, ανέμων και κρύου.

Παράρτημα ΣΤ - Γλωσσάρι

Bouldering: Η αναρρίχηση Bouldering γίνεται σε ογκόλιθους ή σε τεχνητά πεδία, κοντά στο έδαφος, χωρίς τη χρήση σχοινιού. Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται είναι τα αναρριχητικά παπούτσια, η μαγνησία και το προστατευτικό στρώμα.

Dry tooling: Αναρρίχηση βράχου, με χρήση κραμπόν (σχάρα με καρφιά για τις μπότες) και πιολέ (ορειβατική σκαπάνη).

Αλπικά πεδία: Τα αναρριχητικά πεδία που βρίσκονται στην αλπική υψομετρική ζώνη των βουνών (σε συνθήκες που καθιστούν αδύνατη την ευδοκίμηση δέντρων, επιτρέπουν όμως λιγότερο σύνθετες μορφές χλωρίδας).

Αλπική αναρρίχηση: Στην αλπική αναρρίχηση οι αναρριχητές δεν έχουν μόνο να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που τίθενται από αυτήν καθαυτή την αναρρίχηση, αλλά και τους «αντικειμενικούς» κίνδυνους ενός συχνά εχθρικού περιβάλλοντος στα ψηλά βουνά. Η επιβίωση συχνά δεν εξαρτάται μόνο από την ικανότητα να χειρίζεται κάποιος με ασφάλεια τα τεχνικά προβλήματα μιας διαδρομής αλλά επίσης και από την ταχύτητά του. Μια σημαντική πλευρά της αλπικής αναρρίχησης είναι η ανάβαση σε διαδρομές χιονιού-πάγου. Αυτές ποικίλλουν από κλασικές διαδρομές χιονιού έως πολύ δύσκολα εγχειρήματα.

Εκπαιδευτικές διαδρομές: Διαδρομές χαμηλού βαθμού δυσκολίας (όχι αθλητικές), με ασφάλιση αθλητικών διαδρομών, για χρήση από αρχάριους αναρριχητές στα πρώτα τους βήματα.

Μόνιμες ασφάλειες: Πλακέτες ασφάλισης με κοχλιωτό εκτονούμενο βύσμα αγκύρωσης ή αγκύρια-κρίκοι ασφάλισης κόλλας. Είναι ασφάλειες που τοποθετούνται μόνιμα στο βράχο και προσφέρουν τη δυνατότητα για τέλεια προστασία.

Προσωρινές ασφάλειες: Καρφιά, καρύδια, φρέντς κλπ. Είναι ασφάλειες που τοποθετούνται στο βράχο κατά την αναρρίχηση του χρήστη τους και αφαιρούνται αμέσως μετά. Μπορεί να προσφέρουν τη δυνατότητα για τέλεια προστασία μπορεί και όχι. Κατ' εξαίρεση μπορεί να αφεθούν μόνιμα σε μια διαδρομή (αν π.χ. σφηνώσουν και δε βγαίνουν).

Ραπέλ: Η κατάβαση με χρήση σχοινιών.

Ρελέ διαδρομών μιας σχοινιάς: Σημείο ασφάλισης στην κορυφή μιας διαδρομής (μιας σχοινιάς), από όπου γίνεται η ασφάλιση με σχοινί από επάνω (Top Rope), η καθέλκυση ή η κατάβαση με χρήση σχοινιού (ραπέλ) των αναρριχητών.

Ρελέ διαδρομών πολλών σχοινιών: Σημείο ασφάλισης στη μέση ή και στην κορυφή μιας διαδρομής (πολλών σχοινιών), όπου γίνεται η στάση, η ασφάλιση και η κατάβαση με χρήση σχοινιών (ραπέλ) των αναρριχητών.

Σχοινιά (η): Η αναρριχητική διαδρομή μεταξύ του εδάφους και του πρώτου ρελέ ή μεταξύ δύο ρελέ.

Τουριστικές διαδρομές: Διαδρομές χαμηλού βαθμού δυσκολίας (όχι αθλητικές), με ασφάλιση αθλητικών διαδρομών, για χρήση από πολύ περιστασιακούς αναρριχητές χωρίς ιδιαίτερες αναρριχητικές ικανότητες.

Βιβλιογραφία

UIAA, Tyrol Declaration, 8/9/2002.
UIAA, UIAA Standard 123-2, Mountaineering and Climbing Equipment-Rock Anchors, 8/3/2013.
CEN, European Standard EN 959, Mountaineering equipment-Rock anchors-Safety requirements and test methods, 27/7/2007.
UIAA, UIAA Recommendations on the Preservation of Natural Rock for Adventure Climbing, 2012.
UIAA, UIAA Mountaineering Commission, To Bolt Or Not To Be, 5/2000.
BMC, Bolt Guidance-Installers Guide, 22/5/2007.
BMC, Bolt Guidance-Users Guide, 22/5/2007.
Alpinist, Grade Comparison Chart, www.alpinist.com, 21/10/2016.
CEN, European Standard EN 16869, 26/6/2017.
UIAA, Via Ferrata, www.theuiaa.org/mountaineering/via-ferrata, 4/1/2022.

Ευχαριστίες

Η 1η έκδοση της οδηγίας αυτής είναι το αποτέλεσμα εντατικής, αφιλοκερδούς εργασίας των εθελοντών της Ε.Ο.Ο.Α. που συμμετείχαν στην ομάδα για τη δημιουργία της, Εκπαιδευτών Ορειβασίας-Αναρρίχησης & Οδηγών Βουνού Γιάννη Πετρομιανού, Δημήτρη Κάραλη, Γιώργου Βουτυρόπουλου και Άρη Θεοδωρόπουλου, σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Ε.Ο.Ο.Α. Δημήτρη Γεωργούλη.

Η 2η έκδοση της οδηγίας αυτής είναι το αποτέλεσμα εντατικής, αφιλοκερδούς εργασίας των εθελοντών της Ε.Ο.Ο.Α. που συμμετείχαν στην ομάδα για τη δημιουργία της, Εκπαιδευτών Ορειβασίας-Αναρρίχησης & Οδηγών Βουνού Χρήστου Μπελογιάννη, Γιάννη Πετρομιανού, Δημήτρη Κάραλη, Άρη Θεοδωρόπουλου και Νίκου Λαζανά, σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Ε.Ο.Ο.Α. Νίκο Κοντό.

Ευχαριστούμε θερμά την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και την Ελληνική Βοτανική Εταιρεία καθώς και τους εκπροσώπους τους, Πάνο Κορδοπάτη, Δανάη Πορτόλου και Κατερίνα Κουτσοβούλου που συμμετείχαν στη δημόσια διαβούλευση για τη δημιουργία της 1ης έκδοσης της οδηγίας αυτής και παρείχαν τις συμβουλές τους επί του σχεδίου γραπτά.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά όλους τους αναρριχητές που συμμετείχαν στη δημόσια διαβούλευση για τη δημιουργία της 1ης έκδοσης της οδηγίας αυτής και παρείχαν τις συμβουλές τους επί του σχεδίου γραπτά: Χρήστο Μπελογιάννη, Αρχοντή Εξακοίδη, Δημήτρη Μπακάλη, Δημήτρη Τιτόπουλο, Κώστα Τσουκλείδη, Θωμά Μιχαηλίδη, Αντώνη Τσεσμετζόγλου, Γιώργο Μάλαμα, Ειρήνη Τσαπέ, Γιάννη Καγιαυτάκη, Δημήτρη Μαυρόπουλο, Σωτήρη Σωτηρίου, Χρήστο Τσούτσια, Γιώργο Χαζίρη, Γιώργο Ρούσαλη, Αλέξη Γράψα, Γιάννη Κωσταντάκη, Βαγγέλη Ζέκη, Σταμάτη

Κωνσταντακόπουλο, Δώρα Νούσια, Γιώργο Καρνάκη, Νίκο Λαζανά και Αλέξανδρο Ρηγόπουλο.

Τέλος, ευχαριστούμε όλους όσους συμμετείχαν στην ανοιχτή συζήτηση για τη δημιουργία της 1ης έκδοσης της οδηγίας αυτής και παρείχαν τις συμβουλές τους προφορικά.